

ARNO is een verkorte Nederlandse vorm van ARNOLD

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Germaanse naam: 'arend'.
- 2] Hij kan een verkorting zijn van Arnoldus = 'heersend als arend'
- 3] Arne kan een verkorte variant zijn van Adrianus = 'man van Adria [= Venetië]'.
*

Arend als symbool

De arend of adelaar is in vele culturen de koning onder de vogels. Hij wordt in verband gebracht met de zon, met de bron van het leven, de opgang naar de hemel, verlossing uit slavernij, trots, meditatie, gezag, macht en kracht. Zowel in de Europese als in de Indiaanse culturen komt het gegeven voor van de adelaar in gevecht met de slang. Daarbij stelt de slang de lagere, aardse, slechte machten voor en de adelaar de hogere, hemelse, goede machten.

In de christelijke kunst wordt de evangelist Johannes afgebeeld in de gestalte van of in gezelschap van adelaar: zoals een adelaar van boven af een scherpziende blik heeft, zo heeft Johannes in zijn evangelie met een adelaarsblik naar Jezus gekeken.

*

Arn (ook **Arno**) **van Salzburg**, Oostenrijk; bisschop; † **821. Feest 24 januari.**

Arn werd geboren in het jaar 740 en was afkomstig uit een Hoog-Beiers adellijk geslacht. Hij doorliep een kerkelijke carrière die voor toen niet ongebruikelijk was. Rond zijn dertigste priester gewijd trad hij als monnik in het door Sint Amandus gestichte klooster Elna in Vlaanderen (in de nabijheid van Gent). In 782 werd hij er abt.

Hij was bevriend met Alkwin, de heilige leermeester en raadsman van Karel de Grote.

Tenslotte werd hij bisschop van Salzburg. Hij maakte er het belangrijkste bisdom van in de wijde omtrek. Het overvleugelde zelfs het meest eerbiedwaardige bisdom van die tijd: Regensburg. Na een leven van inzet voor de verbreiding van de christelijke cultuur (hij droeg onder meer zorg voor de oprichting van bibliotheken en scholen) stierf hij, haast 80 jaar oud.

*

Arn (ook **Arno**) **van Würzburg**, Duitsland; bisschop en martelaar; † **892; feest 13 juli.**

Hij werd in 855 bisschop van Würzburg en begon meteen aan de herbouw van de juist in dat jaar afgebrande domkerk van Sint Kilian. Hij bouwde in zijn bisschopsperiode trouwens meer kerken in zijn bisdom. Tijdens een veldtocht tegen de Sorben (ook wel Wenden genaamd) werd hij gedood, naar men zegt tijdens het opdragen van de Heilige Mis.

Hij staat afgebeeld in de pas voltooid beeldengroep die tegen de wand van het priesterkoor van de Sint-Kiliansdom te Würzburg is aangebracht. Hij houdt daar de kelk in zijn hand: een herinnering aan zijn martelaarschap tijdens het opdragen van de Heilige Mis.

*

Arnoldus van Arnoldsweiler, Duitsland; troubadour; † **9e eeuw; feest 18 juli.**

Hij zou van Griekse afkomst zijn geweest. Hij was verbonden aan het hof van Keizer Karel de Grote als harpspeler. Op een goed moment keerde hij het luxueuze hofleven de rug toe: hij wilde zijn leven in eenvoud aan God toewijden. Als symbolisch gebaar nam hij de dure ring die hij ooit van Karel gekregen had en wierp die in het water als teken van boete en berouw voor zijn zonden. Zijn zonden zouden zijn uitgeoefend op het moment dat hij de ring zou terugkrijgen. Hij zocht een stil plekje om God in de eenzaamheid te kunnen dienen. Eens verbleef het hele hof in Ginneswilre. Daar vroeg hij om een stuk bos, het Bürgerwald, dat zich uitstrekte tussen de huidige plaatsen Jülich en Düren. Dat werd hem grootmoedig afgestaan. Hij verkocht het, en de opbrengst ervan verdeelde hij onder de armen.

Zelf trok hij op bedevaart naar Santiago de Compostella. Het verhaal weet te vertellen, dat hij onderweg een aalmoes gaf aan een arme vrouw die een vis bij zich droeg. Op dat moment spuwde de vis een ring uit: dezelfde ring die hij in het water had geworpen... Hij zou daarop naar huis, Ginneswilre, zijn teruggekeerd en al zijn bezittingen aan de armen hebben gegeven.

Later is Ginneswilre naar hem genoemd: Arnoldsweiler.

Hij is patroon van de muzikanten, organisten, muziekinstrumentenbouwers; hij wordt aangeroepen om een gezegende dood.